

народъ-посрещачи, празнично облѣчени, пристигнали отъ околнитѣ села и близки градове: Харманлий, Търново-Сейменъ, Чирпанъ, Борисовградъ, Хасково и т. н., се спуснали къмъ влака, всички свалили калпацы, като зърнали, че Алеко се подава на стѣпалата и слиза въ българска военна форма съ български калпакъ на глава! Музикитѣ засвирили грѣмко „Шуми Марица“, военнитѣ козирували и народната войска (милиция) давала почитѣ съ пушкитѣ. Народътъ, зарадванъ извънъ себе си, гърмогласно викалъ *Ура! Да живѣе! Това е новиятъ български князь!* Сега и Румелия става свободна българска земя! Народнитѣ радостни възклицания не стихвали. Старитѣ хора плакали отъ радостъ, а офицеритѣ пѣргаво командували народната войска.

Посрѣщането на Алека въ Пловдивъ

Градскитѣ глашатаи въ Пловдивъ още рано задумкали барабани изъ тѣснитѣ и криви улици. Тѣ съобщавали по български, турски и грѣцки, че „Алеко паша“ ще пристигне, та всички въ празнична премѣна да излѣзатъ на желѣзо-пѣжната гара и посрещнатъ управника. На уречения часъ цѣлъ Пловдивъ, граждани отъ Т.-Пазарджикъ, Копривщица, Панагюрище, Асеновградъ и хиляди селяни отъ околнитѣ села се стекли на полето, около гарата и нетърпеливо чакали. Градътъ билъ укиченъ съ трицвѣтни знамена, но имало и турски.

Тържествена минута! Турцитѣ гледали и се чудѣли. Тѣхнитѣ прадѣди съ великия пѣлководецъ на еничеритѣ, Лала-Шахинъ, завладѣли преди 514 години (въ 1365 година) Филиповия градъ и го направили *столица на бейлеръ-беевитѣ*, а сега, на 14 априлъ 1879 г., пристига новъ господаръ — *Алеко Богориди*, християнинъ, който възобновява българското царство и става князь на Румелия! Не напраздно българитѣ вдигнали въстания.

Но... ето свирката на локомотива се чува. Влакътъ приближава. Топовѣтъ гърмятъ на Гладно поле,